

ARNHEMISCHE SCOURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

WOENSDAG 7 JULI.

De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels, f1.00, en voor meer dan boven 20 centen, behalve 35 centen per regel, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

ENGLAND.

Londen, 3 juli. Eergisteren hebben de Nederlandsche gezant, graaf Schimmelpenninck, en zijne echtgenoot, de gravin, in het hôtel der Nederlandsche legatie een prachtig dejeuner gegeven, ter oere van den erf-groothertog van Saksen-Weimar-Eisenach en diens gemalin.

Eergisteren avond zijn in het Lagerhuis de handelsbetrekkingen tusschen dit land en Pruisen ter sprake gekomen. Lord Bentinck vroeg inlichtingen nopens een gerucht, alsof ons bewind het Pruisische met maatregelen van wedervergelding had bedreigd, indien het Tolverbond volhield, om het traktaat van handel en scheepvaart niet te hernieuwen. Lord Palmerston zeide, dat dit gerucht geheel onjuist was. Grootbrittanje heeft, bij het bekend verdrag van 1841, met Pruisen de scheepvaartregten in zekere mate gewijzigd; en daarbij was aangenomen, dat sporens havens tusschen de Elbe en de Maas als de natuurlijke havens van die staten waren, ofschoon die havens niet tot dierzelfer grondgebied behooren. Dat voorrecht was aan Pruisen en het Tolverbond toegekend voor zekere regten, die aan Britsche schepen in Pruisische havens waren verleend; voorregten, niet voor de eerste maal bewilligd, maar reeds genomen onder het vrijzinniger stelsel van Pruisen. Dat traktaat zou een einde moeten nemen, in dit jaar, ingeval het voor 1 juli werd opgezegd. De Pruisische regering heeft die opzegging gedaan, zowel voor Pruisen als het Tolverbond, waarvan Pruisen het diplomatiek orgaan is, op grond, dat het traktaat niet op het beginsel van wederkeerigheid kon rusten; dat de Engelsche scheepvaartregten aan den handel en de scheepvaart van Pruisen en het Tolverbond niet al de voordeelen zouden verleenen, welke volgens den tegenwoordigen stand van zaken, onze schepen in de staten en havens van het Tolverbond genieten. Er was tevens verklaard, dat, indien Grootbrittanje voort mogt gaan in zijne betrekkelijk beperkte regten, de staten van het Tolverbond het als hun belang zouden beschouwen, differentiele regten van 20 pCt. te heffen van de manufacturen, de vervoersmiddelen en andere waren van Grootbrittanje. Dit was de juiste stand der zaak. Engeland had dus geene bedreiging van wedervergelding gedaan; Pruisen en het Tolverbond hadden integendeel gedreigd met differentiele regten. Hierop was een antwoord gegeven, dat het traktaat van 1841 van luttel voordeel voor Grootbrittanje was geweest; dat de Britsche scheepvaart voor een zeer gering bedrag, 500 ton in al de havens, niet daarvan getrokken had, en dat het dus voor Engeland betrekkelijk onverschillig was of het traktaat al dan niet bestond. De minister zeide, dat de diplomatische handelingen hieromtrent nauwelijks ten einde waren gebracht. Hij wist niet of de Pruisische regering al dan niet op zijne dépêches zou antwoorden; maar hij had geen beswaar er in, om de gewisselde stukken ter tafel te leggen.

Gisteren avond heeft de heer Ewart in het Lagerhuis gevraagd, welke maatregelen en genomen waren voor de vestiging op het eiland Laboan, ter kuste van Borneo, in december jl., aan de Britsche kroon afgestaan. De onder-secretaris voor de koloniën, de heer Hawes, antwoordde, dat de regering ten volle het gewicht van eene vestiging ter kuste aan Borneo waardeerde, hetzij voor onzen handel, hetzij

als eene toevlugt voor onze scheepvaart in dat deel der wereld; ofschoon er geen verlangen was, de zijde der regering was, om onze koloniale etablissementen te vermeerderen. Ten einde eene regering te vestigen, die krachtig kon kunnen werken, heeft men eenigen tijd genomen, om zich met degenen te verstaan, die de beste inlichtingen zouden kunnen geven. De zaak was, echter, aan de aandacht der regering onderwerpen, en, zoedra het in hare magt was, zou zij den uitslag harer overwegingen aan het Huis mededeelen.

— Te Woolwich heeft men in het arsenaal een schat gevonden, ten bedrage van ongeveer £ 3,200 in Spaansche dubloenen. Dezelve bevonden zich in vier kisten, die ten tijde van den slag van Waterloo in een der magazijnen nedergezet en sedert onopgemerkt gebleven waren.

— J. woensdag namiddag overleed hier ter stede een zeventjarig meisje, tengevolge van het inslikken eener kerspenit. Alle aangewende heilkundige pogingen, om door kunstbewerkingen de pit uit de keel te halen, bleven vruchteloos.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 juli. De Kamer der Pairs heeft het adres van prins Jérôme Napoleon, waarbij deze ten zijnen gunste de schorsing aanvraagt van de wet, waardoor hij en de geheele familie aan Napoleon verbannen is, goedgekeurd op het bureau der renseignementen. De Kamer der Afgevaardigden heeft dit adres reeds gezonden naar den president van den minister-raad. De grootzegelbewaarder heeft daarenboven aangekondigd, dat het Fransche gouvernement aan den prins de exceptie op de wet toetoonde, welke deze vroeg.

— Wij hebben vijf ernstige tijdingen uit Rusland ontvangen. In het gouvernement van Witopsk, zijn de heeren-dienstpligtigen van ondergeschiktene groote domeinen in opstand gekomen en hebben de kasteelen hunner gebieders geplunderd. Deze waren genoodsaakt de vlugt te nemen. Er werd eene krijgsmagt bijeengetrokken, om de oproerlieden tot rede te brengen.

— Men heeft het gerucht verspreid, dat de Engelschen, na Canton ontruimd te hebben, zich van Kikiang, een klein eiland, gelegen aan den mond van de Gele rivier in China, hebben meester gemaakt. Zij zouden van dit punt het centrum maken, ten einde hunne operatiën op Pekin uit te voeren.

— De Constitutionnel meldt uit Marokke, dat, terwijl *Abd-el-Kader*, in Marokke zich bevindende, zijn heft deed vrede te maken met Frankrijk, niet minder ijverde, om *Abd-el-Khamus* van den troon te storten. Daarop besloot de keizer zich van zulk een' gevaarlijken gast te ontslaan; hij beval derhalve den kaid *El-Amar*, *Abd-el-Kader*, die aan het hoofd stond van 500 ruiters en 200 infanteristen, op te lichten. Op den 1sten juni poogden de Marokkaansche troepen dit bevel ten uitvoer te brengen; maar zij werden na een verlies van 70 paarden, moedig door de manschappen van den emir teruggedruiven. Des anderen daags hervatte *El-Amar* den strijd, maar werd op nieuw geslagen, terwijl *Abd-el-Kader*, den volgenden nacht zijn kamp overvallende, de Marokkaansche troepen allen afmaakte; het kamp uitplunderde en den kaid, die gevangen genomen werd, het hoofd liet afslaan. Intusschen, bij de algemeen bekende leugenachtigheid van de verhalen der Arabieren, moet deze tijding nog nadere bevestiging erlangen; want is dit alles waar, dan is *Abd-el-Kader*

op dit oogenblik meester van de uitgestrekte Marokkaansche provincie, de Riff, welke aan onze grenzen paalt.

— Het gerucht had zich verspreid, dat de prefect van politie zich verzet had tegen het houden van eenen prachtigen maaltijd der leden van de oppositie. Thans zijn alle moeijelijkheden opgeheven. Alles schijnt aan te duiden, dat deze staatkundige manifestatie een' grooten werkhank zal hebben.

— Een geneesheer van Marseille, die bijzonder veel op heeft met het magnetismus, ontving voorleden jaar eene belangrijke mededeeling van eene somnambule, nopens een' hoogst aanzienlijken schat, die verborgen moest zijn onder de gewelven van een gebouw, dat ineensliep met de hoofdkerk, welke aan den seekant stond, en dat, vroeger bewoond door de kanonniken, later eene zeepfabriek geworden, doch thans sedert lang verlaten was. Op deze kostbare mededeeling sloot de doctor eene overeenkomst met den eigenaar van het gebouw, waarbij hij al de onkosten op zich nam, terwijl de eigenaar de helft van den gevonden schat zoude genieten. Doch alvorens de werkzaamheden te beginnen, wilde de doctor nog eerst twee zeer vermaarde somnambulen raadplegen; zij werden onder de gewelven der oude abdij geleid en ook deze proefnemingen bevestigden het aanwezig zijn van een' rijken schat.

Nu namen de werkzaamheden onmiddellijk een' aanvang; het werkvolk kreeg mededeeling van het geheim en zonde boven een matig dagelijksch loon, bij een' goeden uitslag, een behoorlijk geschenk ontvangen. Een onzer beste vrienden leverde de gereedschappen voor het graven. Maanden lang was men daar mede bezig en in dien tusschen tijd vond de doctor, nog wel niet den schat, maar eene nieuwe somnambule, waarvan men wederom verhaalde, en waarmede hij zich onmiddellijk in gemeenschap stelde. Hij bragt haar des nachts in de gewelven, waar gegraven werd. Ook zij bevestigde het bestaan van den schat, maar met veel vastberadenheid de aanwijzingen der beide anderen verbeterende, verklaarde zij, dat de schat niet onder de voormalige zeepfabriek, maar wel eenige schreden verder, in de kerk zelve te vinden was, onder de grafkelders.

Niet ten onrechte bekommerd wegens de reeds gemaakte, schoon nog niet betaalde onkosten, wachte de doctor zich wel zulks aan zijne geassocieerden bekend te maken. Hij begreep, dat voortaan zijn eenigste hoop berustte op eene mededeeling aan het kerkbestuur. Deze mededeeling werd zeer wel ontvangen en dienvolgens werden er van dien kant opgravingen begonnen in de kelders der kerk. Maar, hetzij door onbescheidenheid van het werkvolk of van iemand anders, men begon lout te ruiken, en het geheim van den doctor is algemeen bekend geworden. Thans heeft de emir, die nog geen oeng ontvangen had, den doctor gedagvaard tot betaling zijner rekening en deze zaak zal eenideegte voor de rechtbank bepleit worden.

BELGIË.

Brussel, 4 juli. Een voorman, die eene kar met takkebossen voer, legde zijne hand op een van dezelfde. Aanstonds voelde hij een' ligte prikkeling; hij schreef dit toe aan een' doorn, doch nauwkeurig toezien de, bespeurde hij eene adder om eeh' tak geslingerd, die met vurige oogen op hem staarde. Daar de pijn snel toenam, verhoogde hij zich bij eenen geneeskundige, die hem raadde eenige druppels salammoniac in veel water op te lossen voor uit en inwendig

gebruik. Den volgenden morgen was de geheele arm reeds gezwollen en de pijn allerhevigst. Sommige landlieden in de nabijheid der bosschen, wier vee dikwijls door den adder gebeten wordt, bezigen in zoodanig geval, onder anderen, een vrij zonderling middel. Hetzelve werd den lijder te raad gegeven, die dan dok den volgenden morgen bestond het aan te wonden. Hij kocht dan een jongen haan, sneed het arme dier den buik open, stak er, terwijl het nog leefde, zijne hand in en drukte er sterk op, om de aanraking meer onmiddellijk te maken. Het was nu 7 uur en de haan woog anderhalf pond.

Weldra begon de haan, schoon levenloos, zichtbaar te zwellen; ten twee uren ging hij aan het ratien, en een paar uren later begon hij zoop kwalijk te riekten, dat men hem van de wonde afnemen en het huis uitwerpen moest, omdat de lijder den stank niet langer kon uithouden. Maar nu was ook de pijn en de gezwollenheid aanmerkelijk verminderd; zelfs hadden sommige deelen van den arm reeds hante gewone beweging weder; en wat merkwaardig is, de haan woog nu vijf pond. Ongetwijfeld moet het nog warme en vloeibare bloed het vergif van den adder en de waterachtige deelen uit het vleesch van den arm hebben ongeslurpt.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 5 juli. Wij ontvangen zoo even het volgende bijzonder schrijven van de oevers van den Rijn, onder dagteekening van den 2den juli:

»Ik kan u eene goede tijding melden. Het dioecese van Munster heeft een bisschop in den persoon van *mr. Joannes George Muller*, kanonik, vicaris-generaal en suffragaan-bisschop van Trier. Gisteren morgen ten 8 ure kwam geheel de geestelijkheid van Munster, gevolgd van eene groote menigte volke, in de hoofdkerk bijeen. Na de heilige mis *St. Spiritu* begaven de kanoniken zich naar de zaal van het kapittel. Ten 12 ure kondigde men eindelijk de verkiezing aan van hem, dien ieder reeds vroeger als den waardigsten had aangeduid.

»*Mr. George* werd den 15den october 1798 te Coblenz geboren, alwaar zijn vader den post van raadsheer in het gerechtshof bekleedde. Hij volbragt zijne studien te Niewied, Ehrenbreitstein, vervolgens te Coblenz, en eindelijk aan de academiën van Trier en Bonn, en beëfde met voerliefde de Oosterische talen. Na den 9den september 1821 te Keulen door *mr. Caspar Maximilian*, bisschop van Munster, tot priester te zijn gewijd, werd hij benoemd tot medehelper van *mr. von Rohmer*, vicaris-apostoliek van het aartsbisdom van Trier. In 1823 werd hij professor aan het gymnasium te Coblenz.

»Na verloop van twee jaren liet *mr. de bisschop* van Trier hem eene wetenschappelijke reis doen. Hij bleef zes maanden te Weenen en een jaar te München; alwaar hij zich voornamelijk op de studie der regten toelegde. De universiteit van München verleende hem den doctoralen graad in de theologie; in de maand october 1827 ging hij naar Rome, afwaar hij tot mei 1828 verbleef. Van zijne reis teruggekomen, werd hij secretaris van *mr. den bisschop* van Trier; vervolgens assessor, bisschoppelijk raadshoer en professor van het canoniek recht. In weerwil van al deze functiën, arbeide hij nog met ijver aan het heil der zielen.

»*Mr. Arnoldi*, bisschop van Trier, benoemde hem voorts in 1842 tot vicaris-generaal en in 1844 tot suffragaan-bisschop.

»*Mr. George* is nog in de volle bloei zijner jaren, en zijne godsvrucht is algemeen bekend. Wij mogen de hoop voeden, dat onze nieuwe bisschop met reem de grootste werken van ons bisdom zal volbragen; hij vindt bovendien eene ijverige geestelijkheid en een goed volk dat hem uit één mond en met één hart zijne benoeming gelukwenscht.

»*Mr. Oberst*, suffragaan-bisschop van Keulen, bevindt zich tegenwoordig iets beter; echter bestaat er geen hoop op zijn herstel.

»*Mr. von Geisel*, aartsbischop van Keulen, bezielt zich sinds lang, ongesteld, — *Z. Hoogw. ljd.*, namelijk aan eene lever-ontsteking — en is daag noodzaak, zich aan het bestuur van bijna alle zaken te onttrekken. Wanneer men denkt, dat op in zijn kapittel slechts 2 of 3 kanoniken zijn, die deeknamah aan de werkzaamheden van het beheer des bisdoms (behalve 3 of 4 secretarissen, zoo leeken als geestelijken), dan zal het niet moeijelijk zijn, te besleffen,

dat in een zoo uitgestrekt bisdom van 800 pastorijen de geregelde gang der zaken wel eens iets te wenschen moet overlaten.

»De gestadige verandering van het gouvernement, hetwelk bij iedere schrede den bisschoppen hinderpalen in den weg stelt, is het meest ongunstig de Hermostaanische geest, die, alle durvende onderwerpen, om te overtuigen, op nieuw bedient te herbergen, dit alles doet voor het aartsbisdom van Keulen niet veel stichting voorzien.»

(de Tijd.)

»De *Javasche Couranten* van 3 tot en met 24 april jl., per Oerlând-post aangebragt, behelzen een besluit van den gouverneur-generaal van Nederlands Indië, van den 22 april, waarbij, ten gerieve van het algemeen, eene pakketvaart tusschen Java en Singapore is ingesteld. Voor deze vaart zal een van *Zr. Mr.* stoomschepen vooreerst de *Batavier*, gebezigd worden; dit schip zal maandelijks eene reis doen heen en terug tusschen Batavia en Singapore, en wijders; voor zoo veel tijd en gelegenheid dit zullen toelaten, tot Samarang en Soerabaja. De kosten van overtocht tusschen Batavia en Singapore, voor passagiers der eerste klasse, zijn bepaald op f 200 per persoon (voor dames en kinderen minder.)

Zwolle, 5 juli. De heer *Th. J. A. Kistemaker*, med. dr. te Oldenzaal, die in het 1° district, hoofdplaats Almelo, tot lid der provinciale staten benoemd was, heeft voor die benoeming bedankt. Dien ten gevolge hebben de kiezers van dat district op 26 juni eene buitengewone vergadering gehouden, en in deselve tot staatslid benoemd, de heer *P. E. J. Schaepman*, burgemeester van Tubbergen.

Thans is, door *H. H.* gedeputeerde staten, aan de gemeente-besturen afgezonden en door deze voor de belanghebbenden ter inzage gelegd en aangeplakt de lijst van de perceelen, welke voor den Oerijsselschen spoorweg in de eerste sectie van Kampen over Zwolle naar Raalte onteigend zullen worden. Ook de wegen worden daarop aangewezen, voor zoverre die onteigend moeten worden, doch men mist daarbij de overwegen (ofschoon deze mede reeds bepaald zijn). Het ware te wenschen, dat ook deze nu ter inzage gelegd wierden, opdat men zich een beter denkbeeld van de zaak kon kunnen maken.

Zutphen, 3 juli. Men verzoemt, dat in den vroege morgen van gisteren, uit het huis van *broer* alhier, door middel van braak, zijn ontvlugt drie gevangenen, te weten *F. Visser* en *Jan Koning*, verdacht van diefstallen, en *J. A. Mensink*, kastelein te Groente, beschuldigd van meineed in de zaak van *Jan ter Linde*, in verband met de zaak van den kapellaan *Gepkens*.

Apeldoorn, 4 juli. Heden hield de Wel Eerw. heer *Leonardus Meendarink*, predikant te Oene, lid van het classiek bestuur van Harderwijk en praetor van den ring van Hatten, op zijne standplaats zijne afscheidsrede. Als hoogst merkwaardig zij vermeld, dat deze leeraar in 1843 zijne 50jarige dienst stdaar danbaar herdacht, zijnde geene enkele predikbeurt wegens ziekte door hem onvervuld gebleven, terwijl zijne afscheidsredeplaats vond in het bijzijn van den Wel Edel Gestr. heer *X...* en desselvs echtgenoot, die in 1798 ten huwelijk zijn ingezegend, zijnde dit paar, thans alhier woonachtig, het eerste, aan hetwelk de toenmaals' jeugdige leeraar deze kerkelijke plegtigheid verrigte.

Arnhem, 6 juli. Men vraeemt, dat er bij den uitgever dezer courant op de pers is en eersdaags verkrijgbaar gesteld zal worden: *het plan eener Abgemeene school voor den Nederlandschen Landbouw in vereeniging met eene groote Model-Boerderij en met een scheikundig Laboratorium.* Bij het Landhuishoudkundig Congres, onlangs alhier gehouden, is dit plan reeds ter sprake geweest en heeft zeer algemeen bijval mogen ondervinden, omdat de meerderheid volkomen de noodzakelijkheid scheen te gevoelen, dat men al de krachten op een enkel punt moet vereenigen, wanneer men iets volkomen tot stand wilde brengen. Plaats en personeel zijn, naar men verzekert, geheel in het midden gelaten, zoodat de vaststelling daarvan alleen enige veranderingen in de begrooting van kosten zal vereischen. Het is te wenschen, dat hierdoor aanleiding zal worden gegeven, zoowel bij de natie als bij de regering, om ernstig de uitvoering ter harte te nemen, van de voor te stellen inrigting of wel van eene gelijksoortige; want daaraan bestaat er de meest dringende behoeften bij onzen landbouw.

§ *Arnhem, 6 juli.* »Het medegedeelde, door de onderscheidene nieuwbladen, omtrent de kwijtschelding der doodstraf aan den kapellaan *Gepkens*, bevestigt zich, zoo mede het veranderen dier straf in die van het zwaaijen met het zwaard over het hoofd, en twintig jaren tuchthuisstraf; met bijbepaling, dat, gedurende dien tijd, geene voordragt of vermindering of kwijtschelding mag worden gedaan. »De voltrekking der schavotstraf zal aanstaanden vrijdag, den 9den dezer, binnen deze stad plaats hebben.»

Ingezonden stukken.

Staatkundig-financiële Beschouwingen. Oerijsselsche spoorweg.

II. DE RAAD VAN ADMINISTRATIE. (Zie no. 133.)

Wie, bij het lezen van het verslag, een oogenblik vergeet, dat het louter komedie-spiel is, zou wezenlijk tot de onderstelling kunnen komen, niet verder eenige groote reis in Europa te kunnen ondernemen, zonder zijnen tol aan de Oerijsselsche spoorweg-maatschappij te betalen. — Doch opdat ook niemand moge vreezen, dat de met zekerheid voorspelde gunstige uitkomst der onderneming in eenigen opzigte van de aansluiting aan buitenlandse spoorwegen afhankelijk zoude kunnen zijn; haast zich de heer graaf-gouverneur op ondubbeltzinnige wijze te verklaren: »Alleen de inwendige exploitatie van dezen spoorweg, welke niet slechts de genoemde aanzienlijke Nederlandsche steden, maar ook nog zoovele bevolkte en welvarende dorpen doorsnijdt, zoude reeds eene hooge rente aan de actie-houders opleveren;» eindelijk, tot waardig slot van het zoo gemodelijk verslag er bij voegende: ». . . en zullen er weinig spoorwegen op het vaste land van Europa kunnen worden opgenoemd, welke onder gunstiger omstandigheden, dan de onderhavige, zijn begonnen, en beloven rijker vruchten te zullen dragen.» — Bravo, mijnheer de graaf!

Zoo helder, zoo veel belovend, zoo nitermate gunstig waren de vooruitzichten in de maand maart 1846. Zelfs ook nog vier maanden later. Toen in den laatste zomer van datzelfde jaar een met den schryver dezer beschouwingen in zeer nauwe verband staand persoon voornemens was, een zeer aanzienlijk landgoed in Gelderland, nabij de paaltjes van den spoorweg gelegen, te koop en, trachtte hij zich vooral onderhands omtrent het gevoelen en de voornemens van den heer graaf-gouverneur-voorzitter, ten opzichte van den door hem ontworpen en met een veel liefde behandelde spoorweg, te verzekeren, vermits, naarmate van de al- of niet-daarstelling van dien spoorweg het landgoed, althans voor eenen Amsterdamschen koper, eene halve ten meerder of minder waarde moest hebben. De graaf-gouverneur meet toen in eenige mondgesprekken den inhoud van het verslag van 6 maart ten sterkste bevestigd, en, toen men het waagde eenige vrees omtrent de machina-tiën der bewuste voornamen beuusspeculanten te openen, met eenigen drift geantwoord hebben: De tot den aanleg van den spoorweg vereischte gelden zijn verzekerd; niemand is meer dan ik van het hooge gewigt, van het onmetelijke nut der onderneming doordrongen; geheel Nederland weet, dat ik dezelve van den begin af onder mijne bijzondere bescherming heb genomen, en zij zal, ten spijte van allen tegenstand, tot stand komen, zoo waar ik een edelman ben. Ten gevolge van deze verzekering, zoo al niet in de bewoordingen, dan toch in geest en strekking vermoedelijk met juistheid overgebracht en bevestigd en versterkt door gelijke verzekeringen van eenen of meerdere der jonkheeren-mededirecteuren, werd het aanbod op het landgoed terstond met twintig duizend gulden verhoogd. Doch niet aangenomen zijnde — dewijl ook de verkooper de nabijheid van den aan te leggen spoorweg op hoogen prijs stelde — wend het aanbod reeds na eenige dagen ingetrokken, toen men uit eene goede bron vernam, dat door de bewuste beuusspeculanten aan den heer graaf-gouverneur en de Zijner Excellentie ten deze ter zijde staande jonkheeren de wenk — om niet te zeggen het bevel — was gegeven, zich niet verder zoo onbesuisd uit te laten, maar zachtjens aan den boeg te draaijen, den spoorweg bij gepaste gelegenheden als eene voor de betrokkene provinciën overbodige, voor de aandeelhouders allezins twijfelachtige en geaar-

lijke onderneming te doen voorkomen, en, altijd den schijn bewarende van met de werkzaamheden voort te gaan, toch langzamerhand de ontbinding der maatschappij, respectievelijk de vernietiging der geheele zaak, voor te bereiden.

Ons zijn de redenen niet bekend, waarom men zich haastte, aan dien onbescheiden wenk, althans gedeeltelijk, gevolg te geven. En waren zij ons bekend, wij zouden misschien bezwaar er in vinden, om er, zonder de bewijstukken in handen, publiciteit aan te geven.

Om zich intusschen tegen het verwijt van eene plotselinge, hatelijke en stuitende, ja schier voorbeeldeloze inconsequentie te vrij waren, werd goedgevonden, vooreerst nog, ten einde het fatsoen te bewaren, in »Overijssel» en andere dagbladen, van wijziging der tracés, aankopen van markengronden, onteigeningen ten behoeve van den spoorweg, en wat dies meer zij, te spreken, (1); vervolgens allengs het onderwerp in vergetelheid te laten zinken, en, eindelijk, toegevend aan eenen, niet te weerstaan, aandring van buiten, eene buitengewone algemeene vergadering van aandeelhouders op te roepen. Op deze vergadering zou, door eenen der belanghebbenden, het voorstel tot eenen zedelijken zelfmoord — tot vernietiging der maatschappij — worden gedaan; welk voorstel, door de agioteurs en wiudhandelaars en hunnen aanhang krachtig ondersteund, voorzeker met eene groote meerderheid van stemmen zoude doorgaan. De raad van administratie zou dan, zwichende voor de magt der stemmen, op eene aandoenlijke, hartroerende wijze, zijn diep leedwezen, zijne bittere smart, aan het publiek doen keunen, van zoo onvoorzien, op eene zoo brutale wijze in deszelfs schoonen en veel belovenden werkring gestuit te zijn geworden. Dan zou er tot de teruggave der gestorte gelden (2) worden overgegaan en daarmede alles zijn afgelopen, behoudens een regtsgeding jegens den staat, indien deze de uitkeering der gedeponeerde vijfmaal honderd duizend gulden mogt bemoeijelijken.

Dat er noch in de concessie, noch in de statuten der maatschappij eenig artikel is te vinden, waaruit voor eene algemeene vergadering het regt tot vernietiging der maatschappij zoude kunnen worden afgeleid, — is eene bedenking, die eenige der regtsgeleerde leden van den raad zich voorbehouden later wetenschappelijk te behandelen, wanneer eerst dan een wensch der agioteurs gevolg gegeven en alles te niet gedaan is.

Deze fraaije voornemens konden, intusschen, niet zoo geheim behandeld worden, of er kwamen allerlei geruchten onder het publiek, waarvan het eerste gevolg was, dat het boven vermelde landgoed, aan de palen van den spoorweg gelegen, waarvoor door den notaris BRUNO TIDEMAN te Amsterdam de som van f188,000 in kontante penningen geboden was, kort daarop in openbare veiling niet meer dan f170,100 mogt opbrengen. Een paar maanden later moest een overheerlijk landgoed, aan de rivier de Berkel, dat bij het bestaan van of het gegrondde vooruitzicht op eenen spoorweg langs Zutphen stellig vele koopers uit de provinciën Zuid- en Noord-Holland zoude hebben uitgelokt, in twee dozijn kavels gesplitst, verkocht worden, en het vorstelijke heerenhuis in de meedoo-gonloze handen van sloopers overgaan. De provincie is daardoor van een harer schoonste sieraden beroofd. Onberekenbaar — wij herhalen het — is het verlies, of althans de winstderving, die de grondeigenaren in eenige streken van Gelderland, Overijs

(1). Getrouw aan dit stelsel van sluwheid, leest men in het dagblad *Overijssel* van heden, 3 juli: »Binnen weinige dagen zal in de eerste sectie van den Overijsselschen spoorweg van Kampen over Zwolle naar Raalte de breedte der baan worden uitgebaakt, even als zulks reeds met de tweede sectie van Raalte naar Almelo heeft plaats gehad.» — Is er immer op eene meer lompe wijze de spot gedreven met de goedgelovigheid eener natie, waarvan de meerderheid geen begrip heeft, hoe men haar jaren lang zoodanig voor den gek durft te houden? Weten zij, die de breedte der baan laten uitbaken en de veinerij zoover drijven van dit door de dagbladen te doen uitbazunen, niet zeer wel, dat er evenmin een Overijsselsche spoorweg komt als een Tunnel onder de Noord- en Oostzee naar Kroonstad?

(2). Natuurlijk met uitzondering der door de concessie-narissen bij den verkoop der aandelen genoten vijf pCt. opgeld, ten beloope van vijfmaal honderd duizend gulden, als eene kleine gedachtenis aan het Overijsselsche spoorweg-plan wel aan de heeren toekomende.

sel en Dienthe, bij eventuelen verkoop van grondbezit, zullen lijden, doordien niet alleen de spoorweg, die hen in onmiddellijk verband met de voornaamste provinciën en de zee zoude hebben gebragt, niet tot stand komt, maar, ten gevolge der plaats gehad hebbende manoeuvres, ook alle hoop afgesneden is om binuen vele jaren eenen spoorweg te verkrijgen.

Worden vooral de genoemde provinciën in hare materiële welvaart zwaar benadeeld, — in een ander meer gewichtig opzigt wordt geheel het land diep getroffen. Wat moet er worden van de algemeene zedelijkheid en braafheid in den lande, waardoor Nederland, te midden van eene alom meer en meer veldwinnende corruptie, zich tot heden zoo gunstig heeft onderscheiden, wanneer door de hoogere klasse zulke noodlottige voorbeelden worden gegeven? Welke opoffering voor den staat, de provincie, of gemeente, kan nog van den burger worden verwacht, wanneer zij, die de hoogste burgerlijke of staatsbetrekking in gemeente en provincie bekleeden, de verdenking op zich laden, van, onder het masker van vaderlandsliefde en edelmoedigheid, niets anders te zijn geweest dan de gediensstige handlangers van agioteurs en speculanten? X X.

JAARLIJKSCH VERSLAG van heeren gedeputeerde staten aan de heeren staten der provincie Gelderland, gedaan in de vergadering van den 6den juli 1847.

EDEL GROOT ACHTBARE HEEREN!

De dag, waarop de provinciale staten-vergaderingen gewoonlijk elk jaar worden zamengeroepen, weder zijnde aangebroken, zoo strekt het ons tot genoegen, U E. Gr. Achtb. thans vereenigd te zien, overtuigd, dat deze samenkomst Gelderlands welzijn zal bevorderen. — Krachtens het bestaande reglement, op ons de taak rustende, om de gebeurtenissen, sedert U E. Gr. Achtb. laatste zitting voorgevallen, te vermelden, hebben wij, in overeenstemming met den heer waarnemenden gouverneur, de eer, op het navolgende de aandacht te vestigen. — In de eerste plaats moeten wij gewagen van Zijner Majesteits besluit dd. 6 oktober jl., waarbij de graaf L. N. van Randwijck tot minister van binnenlandsche zaken werd verheven. — Wij zijn wel overtuigd, dat Zijn Hoog Geboren in deze gewichtige betrekking het vaderland van groote dienst zal wezen, doch kunnen, echter, hoezeer 's konings beschikking eerbiedigende, ons leedwezen niet verbergen over het verlies, dat Gelderland, door de verheffing van dezen geachten, ijverigen en kundigen hoogen ambtenaar, heeft geleden. — Door Zijn Hoog Geboren waren laatstgemelde functiën voorloopig opgedragen aan den baron D. W. G. J. H. Brandtsen van de Zijp, hoedanige opdracht bij koninklijk besluit van 21 oktober ll. is goedgekeurd.

Inwendig beheer en politie.

Over het beheer in de steden en op het platte land hebben wij, over het algemeen, reden tot tevredenheid; vindende daarin orde en regelmatigheid plaats, en wordende door de collegiën en ambtenaren bereidvaardig medegewerkt, om de goede behandeling der zaken te te bevorderen. — Het ware, echter, te wenschen, dat er meer samenstemming tusschen de aan elkander grenzende gemeenten bestond, ter bevordering van gemeenschappelijke belangen, met betrekking tot de verbetering van wegen, geneeskundige en veeartsenijkundige diensten enz. en dat het onderstands-domicilie van behoeftigen mindere aanleiding tot geschillen en tot bemoeijing van hoogere autoriteiten gaf. — Kleine dieverijen van veldvruchten en eetwaren hebben de landbewoners van onderscheidene plaatsen in den afgelopen winter verontrust. De ongenoegzame waakzaamheid der veldwachters heeft denzelfden niet kunnen beletten. Diefstallen van belang hebben ook hier en daar plaats gehad. — De bedelarij heeft niet kunnen geweerd worden. De landlieden doen zelden aanklagten tegen degenen, die aalmoezen vragen; vooreerst, wijl men zoekt te vermijden als gezuige voor de regtbanken te worden geroepen, en ten andere, uit vrees voor wraak. — Door den heer gouverneur zijn de gemeente-raden uitgenoodigd, om, in overleg met de ambesturen, de administratiën der liedsadige inrigtingen en de dijks- en polderbesturen, gepaste maatregelen te beramen, om in de behoeften, door het verschaffen van werk, te voorzien, — bedelarij te weren, — het behoud der goede orde te bevorderen, — en inzonderheid nachtwachten te doen houden. — De besturen van eenige gemeenten hebben wederom, naar aanleiding van ons besluit van 18den juni 1845 (provinciaal blad n°. 65) voordragten gedaan, om de veldwachters in naburige gemeenten wederkerig hunne dienstverrigtingen te doen uitoefenen, ten gevolge waarvan door den heer gouverneur de commissiën voor buitengewone veldwachters aan de zoodanigen zijn verstrekt. — De klagten der plaatselijke besturen over de belemmeringen, die zij in de handhaving der politie ondervinden, ten ge-

volge van de bestaande wettelijke verordeningen, welke het opsporen van misdaden bemoeijelijken, blijven steeds aarhouden. — Niemand zal ook ontkennen, dat het ontdekken van diefstallen voor de hulp officieren hoogst bezwaarlijk is, bij gebrek aan genoegzame magt tot het doen van huisvisitatiën. Het blijft dus in het belang der maatschappelijke orde wenschelijk, dat ten dien opzichte voorzieningen worden genomen. — De heer gouverneur heeft aan het doorzigt en de voorzigtigheid van elk gemeente-bestuur overgelaten, om, naar gelang van weersgesteldheid en meerdere of mindere doorgaande hitte, het vastleggen der honden, voor korteren of langeren tijd, te bevelen, of ook tot sommige hondensoorten en tot die, welke tot voorspan dienen, te beperken. — Eenige gemeente-besturen hebben ons reglementen tegen de verspreiding der hondsdolheid ter goedkeuring aangeboden, in welke, echter, de tot het weren dier ziekte en derzelver gevolgen vereischte bepalingen, mitsgaders eenvormigheid ontbraken. — Wij hebben hun onze beschouwingen over deze aangelegenheid medegedeeld, en opgegeven, wat, naar onze meening, in zoodanige reglementen moest worden bepaald. — Men geeft zich alle mogelijke moeite, om het brandwezen in de beste orde te houden. — Door uitbreiding der gazverlichting te Arnhem wordt meer en meer aan het verlangen der ingezetenen voldaan. — Ter bevordering van de gezondheid, worden de straten, wegen en goten in de steden en dorpen gedurig schoongemaakt, en toegezien, dat er geen schadelijk voedsel wordt verkocht. — De buitenbegrafplaatsen voldoen bij voortdurende uitnemend aan derzelver oogmerk, aanleg en inrigting, zoo ook de daarvoor gearresteerde reglementen. De begrafenissen geschieden meestal des morgens.

Handhaving van reglementen en plaatselijke keuren.

De stipte handhaving der plaatselijke keuren blijft aan groote moeilijkheden onderhevig. In overeenstemming met de grondwettige en reglementaire voorschriften, door de plaatselijke regeringen gemaakte verordeningen, bewijzen, dat die besturen de belangen der ingezetenen, door doelmatige bepalingen, trachten te bevorderen. — Er zijn, sedert juli 1846, weder gearresteed de navolgende reglementen en keuren: — Te Ruurlo, Vorden, Hengelo, Verwolde en Laren, tegen de verspreiding der hondsdolheid. — Te Winterswijk, op het losloopen van honden, waarvan het vastleggen is bevolen. — Te Dodewaard en Apeldoorn, op het brandwezen. — Te Harderwijk, op de opening en sluiting der barrières en poorten. — Te Wamel, op de hand- en spandiensten aan de gemeentelijke wegen. — Te Zutphen, Zevenaar en Appeltern, op de herbergen. — In laatstgemelde gemeente, op het weiden van vee. — Te Gendringen, Echteld, Hattem en Neede, op de brood-zetting. — Te Apeldoorn, Epe, Wamel, Oldebroek en Elburg, op de heffing eener belasting op de honden. — Te Zutphen, op de plaatselijke belasting van het weggeld (bij alteratie). — Te Ede en Barneveld, op de Valksche en Barneveldsche beek. — Te Vorden, tegen het daarstellen van uit riet, stroo of andere licht ontvlambare stoffen vervaardigde daken. — Te Neede, op de wegen niet in de tableaux van de buurtwegen voorkomende. — Te IJzendoorn, tegen de verspreiding der kinderziekte. — Te Voorst, op de erfhuizen. — Te Zalt-Bommel, op de inwendige politie. — Te Beuningen, op de diensten in natura. — Te Elburg, op de nachtwachten. — Te Wisch, op de plaatselijke politie. — Te Hattem, op den in- en doorvoer van rundvee. — Te Voorst, op het beheer en onderhoud van eenige buurtwegen. — Te Oldebroek, op de wegen en waterleidingen. — Te Zutphen, op het beurtveer tusschen die stad en Rotterdam. — Te Nijkerk, op het tellen van talhout. — In laatstgenoemde stad, op de berging van straat-vuilnis enz. — Te Epe, op de nachtwachten, en eindelijk te Harderwijk, een algemeen politie-reglement.

Verandering of bestending in het lidmaatschap der Staten-Generaal en der staten.

Er is geene verandering in het personeel der leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, welke uit Gelderland zijn afgevaardigd, gekomen. — In de bijeenkomst van dit loopende jaar, hebben U E. Gr. Achtb. te voorzien in de vervulling der vacatures, zullende ontstaan door de gewone aftreding van de heeren E. W. van Dam van Isselt en mr. J. M. de Kempnaer. — Deze vergadering heeft het overlijden te betreuren van hare waardige medeleden jhr. J. F. H. J. E. Muckaïj, F. J. de Nerée, C. B. Derieks en G. Kolff. — Dat de dood eerstgenoemden ook uit ons collegie heeft weggerukt, griede ons diep. Dikwerf gevoelen wij nog het treurig verlies van dezen braven en kundigen man, en nimmer zullen wij zijne bewezene diensten, veelzijdige kennis, rusteloos streven, om de welvaart van dit gewest te helpen bevorderen en aangename omgang vergeten. — Zijne ledige plaats zal door U E. Gr. Achtb. weder moeten worden vervuld, terwijl daarenboven van mr. A. C. Fisscher Bouricius en G. W. baron Zuylen van Nievelt, volgens de bepalingen van het reglement op de samenstelling van de staten dezer provincie, het tijdperk der zitting mede ten einde is geloopt, en U E. Gr. Achtb. dus drie keuzen zullen hebben te bewerkstelligen.

Vervanging en bestendiging van het personeel der Stedelijke- en Gemeentebesturen.

Sedert den aanvang van juli 1846, zijn de nagenoemde veranderingen in het personeel der burgemeesters en secretarissen van de steden en gemeenten dezer provincie voorgevallen: — Te Arnhem is de wethouder T. C. C. *Veen* gestorven. — Te Tiel is, in plaats van den overledenen wethouder C. J. A. *Spiering*, benoemd J. de Roo. — W. C. van *Braam*, die als burgemeester te Hattem, op 1 oktober jl., eervol ontslagen was, is naderhand ten grave gedaald. — De wethouder J. A. *Schmiedeman*, in laatstgemelde stad, is mede overleden, gelijk ook te Zalt-Bommel de wethouder J. de *Virieu*. — De burgemeester J. H. *Gallée* te Vorden, op deszelfs verzoek eervol ontslagen zijnde, is opgevolgd door jhr. C. A. E. A. van *Panhuijs*. — De overleden burgermeester en secretaris van Wisch, W. B. *Aalbers*, is in eerstgemelden post vervangen door J. van der *Zande*, en in laatstgenoemde betrekking door P. J. *Braam*. — De burgemeester en secretaris J. H. *Schepers*, te Dinxperlo, is gestorven. — Alle wethouders in de steden, welke, naar aanleiding van artikel 56 van het reglement, op den 2den januari jl. moesten aftreden, zijn door den koning bij continuatie benoemd. — In de ontstane vacatures van raadsleden en assessoren ten platten lande is behoorlijk voorzien.

Staat der bevolking.

De bevolking van Gelderland bestond op den 1sten januari 1846 uit 366468 zielen.
 En op den laatsten december van dat jaar uit 368269 »
 Namelijk in de steden 95807.
 En ten platten lande 272462.

En is derhalve vermeerderd met. 1801 zielen.
 Het getal der geboren bedroeg:
 In de steden,
 Van het mannelijk geslacht . . . 1501
 Van de vrouwelijke sexe . . . 1423
 ——— 2924

Ten platten lande,
 Van het mannelijk geslacht . . . 3846
 Van de vrouwelijke sexe . . . 3559
 ——— 7405

Te zamen 10329.

Zijnde 1264 minder dan in 1845, toen hetzelfde tot 11593 was geklommen.
 In 1846 zijn in onecht geboren 453 kinderen, te weten:
 In de steden 199.
 Ten platten lande 254.
 In 1846 zijn (met inbegrip van 504 doodgeboren of levenloos vertoonde kinderen) overleden:
 In de steden 1431 mannen } 2738.
 1307 vrouwen }
 Ten platten lande 3391 mannen } 6211.
 2820 vrouwen }

Totaal der sterfgevallen 8949.

Hetgeen 586 meer is dan in 1845, toen dezelve slechts 8363 beliepen (de doodgeborenen er onder geteld).
 In 1846 zijn er 2233 huwelijken gesloten, te weten:
 In de steden 632.
 Ten platten lande 1601.

Hetgeen minder dan in 1845 is 358, hebbende alstoen belopen 2591. — Terwijl wij over dien jaarkring geene echtscheidingen hebben te vermelden. — Ten aanzien der verschillende godsdienstige gezindheden, verdeelt de opgemaakte bevolking zich, als volgt: Nederduitsche hervormden 218609, Fransche of Vwaalsche hervormden 274, Engelsche of Presbiteriaansche hervormden 1, Anglicaansche of Episcopalen 4, evangelisch-lutherschen 1953, herstelde lutherschen 91, doopsgezinden 297, remonstranten 31, christelijke afgescheidenen 2920, roomsch-katholijken 139880, oud-roomschen of die van de oud-bisschoppelijke clerezij 191, Nederduitsche israelieten 3916, Portugesche israelieten 70, tot geene der genoemde gezindheden behorende 32. Totaal 368269. — De zucht tot verhuizing naar Noord-Amerika zich hoe langer zoo meer ontwikkelende, en steeds wordende aangewakkerd door de van tijd tot tijd in de gemeenten ontvangene gunstige berichten van verhuisden, zoo is het te voorzien, dat de vermindering van bevolking in dit gewest aanzienlijk zal worden. — Geen middel kan baten, om deze overdrevene neiging te keer te gaan. — Zoo lang toch hoog wordt opgegeven van de weinige duarte der gronden in de nieuwe wereld, — van goedkoope levensmiddelen, — van hooge verdiensten, — van vrijdom van alle belastingen enz., kunnen geene waarschuwingen omtrent het treurig lot, dat ongegoeden, die zonder vooruitzicht vertrekken, verbeidt, de groote menigte terughouden en voor misleiding of teleurstelling beveiligen. — De godsdienst daarenboven, door sommigen tot middel gebruikt, om hunne geloofsgenooten tot den overtocht naar het vrije Amerika aan te sporen, heeft krachtig bijgedragen om die zucht tot verhuizing te verspreiden, en velen ligtvaardiglijk doen besluiten, om den vaderlandschen bodem vaarwel te zeggen.

Gezondheids-toestand, koepokinënting en geneeskundige dienst.

Het getal kranken was middelmatig. — Heerschende of besmettelijke ziekten kwamen nauwelijks voor, behalve tusschenpoozende koortsen, die (voor Gelderland althans) vrij menigvuldig, vooral in het voor- en nog meer in het najaar verschenen; — voorts enkele gevallen van kinkhoest en van kinderziekte in eenige plaatsen, en eindelijk eene besmettelijke ziekte te Garderen, gemeente Barneveld, die zorgwekkend was, een kwaadaardig karakter aannam en vele personen aantastte. — Het getal der gevaccineerden heeft in 1846 bedragen:

	Gratis.	Tegen betaling.	Totaal.
In de steden	1686.	232.	1918.
Ten platten lande	3741.	1000.	4741.
Te zamen	5427.	1232.	6659.

Hetgeen 3826 minder bedraagt dan in 1845, toen hetzelfde 10485 beliep. — Met inbegrip der vroedkundigen en apothekers, waren, met den aanvang dezes jaars, in Gelderland aanwezig 665 bevoegd erkende beoefenaren van de onderscheidene takken der geneeskunst. — Doctor P. C. *Canter de Munck* is op nieuw tot voorzitter en doctor C. van *Elidik* tot secretaris der commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht gekozen.

Krankzinnigen-huizen.

De verhouding der als hersteld ontslagenen in het krankzinnigen-huis te Zutphen was gunstiger dan in het vorig jaar. — Het blijkt, dat er des te meer hoop op herstel kan gekoesterd worden, hoe korter de krankzinnigheid bestaan heeft; — eene omstandigheid, op welke wij de aandacht der gemeente- en armbesturen, zoowel in hun eigen belang, als voornamelijk in dat der ongelukkigen, wier verpleging in het gesticht noodzakelijk is, zullen vestigen. — In 1846 werden uit onze provincie 138 krankzinnigen, te weten: 73 mannen en 65 vrouwen, in voormeld huis verpleegd. — In genoemd jaar werden opgenomen:

Uit de steden	Zutphen, 1 man en 5 vrouwen
	Arnhem, 4 » » 3 »
	Nijmegen, 7 » » 1 »
Uit het arrondissement	Arnhem, 4 » » 2 »
	Nijmegen, 3 » » 3 »
	Zutphen, 4 » » 3 »
	Tiel, 1 » » 2 »

De voorgenomene verbouwingen zijn nog niet ten einde gebracht, maar, onder anderen, reeds zeven kamers tot bad-inrigtingen veranderd. — Even als in vorige jaren, lieten de spijszorg, kleeding en zindelijkheid niet veel te wenschen over. — Hoezeer er getrouwelijk gebruik werd gemaakt van de in het huis bestaande gelegenheid tot handenarbeid, ontbrak dezelve echter dikwerf. De bezigheden der mannen van de hoogere afdelingen bepaalden zich tot lezen, vertalen, teekenen, muziek-maken en componeren. — De behandeling, welke de krankzinnigen van den kant der bedienden ondergingen, was, over het algemeen, lofwaardig. — De godsdienstoefeningen bleven op dezelfde wijze als te voren geregeld. — Noch de eervolle zorgen en bemoeijningen van heeren regenten, noch de ijverige dienstwaarnemingen der geneesheeren zullen wij bij herhaling behoeven te bevestigen. — Omtrent het *Cellenbroederen-huis* te Nijmegen zijn ons mede voldoende berichten gegeven. — Op den 1sten januari dezes jaars bestond de sterkte uit 4 mannen en 16 vrouwen. (Vervolg hierna.)

Advertentiën.

BESTUUR DER DOMEINEN. VERPACHTING VAN

GRAANRENTEN EN ANDERE PRESTATIËN IN NATURA, OVER 1847.

DE ONTVANGER DER REGISTRATIE, te Zutphen, zal, als daartoe gemagtigd, op Donderdag den 29sten Julij 1847, des middags om 12 ure, ten Huize van den Kastelein *LUCAS SWARTJES*, in het *Nederlandsche Koffijhuis*, te Zutphen, ten overstaan van den te Zutphen residierenden Notaris *Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS*, in het openbaar verpachten: de Domaniale KOORNUITGANGEN of PRESTATIËN in natura, over den Jare 1847, alles voor zooverre die uitgangen enz. behooren tot de Kantoren van Registratie te *Zutphen, Doeshorgh, Groenlo* en *Lochem*, en alzoo gaande uit Goederen, die gelegen zijn, als volgt:

- 1o. De KOORNUITGANGEN onder de Gemeenten: *Gorsseel, Warnsveld, Lochem, Laren, Gelselaar, Ruurlo, Hengelo, Hummelo, Steenderen, Zelhem, Didam, Aalten, Winterswijk* en *Boekholt*, zomede vijf UITGANGEN, behoorende tot de zoogenaamde *Wisserpacht* onder *Borculo*.
- 2o. Het MIS KOORN onder de Gemeenten *Vorden* en *Winterswijk*.
- 3o. De *Winterswijksche* KOORN- en ZAKTIEND, gelegen onder *Winterswijk, Aalten, Dinxperlo, Lichtenvoorde, Groenlo, Vreden* en *Zieuwent*.
- 4o. De ZAK- en BLOEDTIEND, onder *Aalten* en *Winterswijk*.
- 5o. PRESTATIËN, in natura, in *Ratum* en *Henzel* onder *Winterswijk*.

Zullende hieromtrent nadere informatiën te bekomen zijn ten Kantore van de Ontvangers der Registratie, die daarbij zijn betrokken.
 De Ontvanger voornoemd,
A. VAN HOIJTEMA.

VERKOOP VAN AANZIELIJKE VASTE GOEDEREN.

De Notaris *VAN ITTERSUM*, zal, te *Brummen*, in het Logement *de Kroon*, op Zaterdag den 24sten Julij 1847, bij inzet, en 14 dagen daarna, Zaterdag den 7den Augustus, bij toeslag, telkens des voormiddags ten tien ure, in perceelen, massa en ondermassa's publiek verkoopen:

Twee BOEREN ERVEN, het *Gummelink* en den *Heelkamp* genaamd, met *LANDHEERSWONING, SCHUUR, BAKHUIS* en *VARKENSCHOT, TUIN* en *ENGELSCHEN AANLEG, BOUW- en WEIDEGRONDEN*, uitgestrekte *AKKERMAALSBOSSCHEN, EIKEN-, IJPEN* en andere *OPGAANDE BOOMEM* en *HOUTGEWASSEN*, alles van de beste kwaliteit, te zamen groot 71 Bunders 81 Roeden en 80 Ellen en gelegen in de Provincie *Gelderland*, nabij het Dorp *Brummen*, in de nabijheid van den Straatweg van *Arnhem* naar *Zutphen*, voorts een *SCHAAR* in de Mark van *Oeken*; een *BANK* van 4 en 2½ *ZITPLAATSEN* in eene andere Bank in de Kerk der *Hervormde Gemeente Brummen*, alles breeder omschreven bij gedrukte aanplaks-biljetten.

Nadere informatiën zijn, met vrachtvrije brieven, te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris, bij wien 14 dagen vóór de eerste veiling de conditiën zullen ter lezing liggen.

De Notaris *A. L. DE KRUIJFF*, te *Voorst*, zal, ten Sierhuize van Me-jonkvrouwe *H. E. VISSCHER*, te *Voorst*, op Maandag den 12den Julij 1847, des morgens om 9 uur, Erfhuiswijze verkoopen:

Eenen zeer netten compleet *INBOEDEL* bestaande hoofdzakelijk in: Allerlei *MEUBEL* en *HUISRAAD*, als: *MAHONIEHOUTEN TAFELS, CANAPÉ'S, SECRETAIRES, CHIFFONNIÈRES, STOELLEN* met Paardenharen en andere Zittingen, groote *SPIEGELS, PENDULES, LEDIKANTEN*, uitmuntende *BEDDEN* met *TOEBEHOOREN, TAFEL- en BEDDEN-LINNEN, DEKENS, MEUBEL-* en andere *GORDIJNEN, SCHOTSCHEN* en andere *VLOERKLEEDEN* en *CARPETTEN*, twee gouden *HOROLOGIËN*, waaronder een *REPETITIE*, en verder eene partij *GOUD* en *ZILVER*, als *LEPELS, YORKEN, enz., THEE* en andere *SERVIESEN, KRISTAL, GLAS* en *PORCELEIN*, waaronder eene extra fraaije *Japansche SCHENKKETEL*; verder *VERLAKT, KOPER, TIN*, enz;

WIJDERS

Eene verzameling van *BOEKEN*, waaronder de *BIJBEL* en de *SALOMO* van *VAN DER PALM*, de *Pracht Uitgave der WERKEN VAN OATS*, bij den Heer *W. J. THIEME* uitgegeven, enz;

Een sterke *CALÈCHE, KEUKEN* en *TUIN-GEREEDSCHAPPEN*, en alles wat verder ter Verkoop zal worden aangeboden.

De Goederen zijn te zien, Vrijdag en Zaterdag voor den Verkoop, van 10 tot 4 uren.

† † † **ER WORDT GEVRAAGD**, tegen † † 10. November of eerder, op een Dorp of Stadje in *Gelderland*, een *HUISJE* of *BOVENHUIS*, met twee à drie *KAMERS* en *KEUKEN*, tegen den huurprijs van ongeveer *f 70*. Adres, met franco-brieven, onder Letter *H.*, bij den Boekhandelaar *W. J. KRUIJT*, te *Arnhem*.

† † † De *JONGELING*, die den 28sten Junij † † zijn ouderlijk huis heeft verlaten, zonder † te zeggen waarheen, wordt verzocht, zich ten spoedigste weder tot zijne bedroefde moeder te begeven.

† † † Aan het Hoofd der Werkschool van de † † *Arnhemse Afdeling Tot Nut van 't Algemeen*, wordt gevraagd eene bekwaame *LINNENNAAISTER*, van middelbaren leeftijd. Hier-toe inclinerende, vervoege men zich, in persoon of met franco-brieven, onder Letter *A*, bij den Uitgever dezes.

Markt prijzen.

Nijmegen, 5 juli 1847.
 Ofschoon onze graanmarkt van binnenlandsche granen zeer onbeduidend voorzien was, scheen ook de behoefte zeer klein te zijn, slechts bij kleinigheden werd voor dagelijks gebruik gekocht, in de verwachting van voortdurend dalende prijzen. Voor *Tarwe* moesten benoodigden circa vorige prijzen besteden: voor *Hooglandsche f 20 à f 21, Cleefsche f 17.50 à f 19.* — *Inlandsche Rogge f 11, f 11.40 à f 10.50, Gedroogde f 10.50 à f 10.* — *Inlandsche Gerst* niet ter markt, *Vreemde* werd à *f 10* geveild. — *Boekweit*, met weinig begeerte, van *f 10.25 à f 12.10*; *Fransche* zou lager te koop zijn geweest. — *Haver* was niet genoeg voor de behoefte ter markt, waardoor benoodigden hoogere prijzen hebben moeten besteden: *f 5 à f 6.50*. — Er waren enkele klussen *Nieuw Aveelzaad* ter markt, verschillend van kwaliteit, en zijn, om het nieuwtje, *f 10.50* gekocht.

Waterhoogte te Arnhem.
 Den 6 Juli 2 El 5 Palm 0 Duim : gew. O D. gov. 9 D.
 Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.